

Саҳиҳул Бухорийнинг мухтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 100-ҳадис

100-2388 - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا أَبْصَرَ - يَعْنِي: أَحَدًا -.. قَالَ: «مَا أَحِبُّ أَنَّهُ يُحَوَّلَ لِي ذَهَبًا يَمْكُثُ عِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا دِينَارًا أَرْضُدُهُ لِدَيْنٍ». ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ الْأَكْثَرِينَ هُمُ الْأَقْلُونَ، إِلَّا مَنْ قَالَ بِالْمَالِ هَكَذَا وَهَكَذَا - وَأَشَارَ أَبُو شَهَابٍ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ - وَقَلِيلٌ مَا هُمْ». وَقَالَ: «مَكَانَكَ». وَتَقَدَّمَ غَيْرُ بَعِيدٍ، فَسَمِعْتُ صَوْتًا، فَأَرَدْتُ أَنْ آتِيَهُ، ثُمَّ كَذَرْتُ قَوْلَهُ: مَكَانَكَ حَتَّى آتَيْتَكَ.

فَلَمَّا جَاءَ.. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! الَّذِي سَمِعْتُ؟ - أَوْ قَالَ: الصَّوْتُ الَّذِي سَمِعْتُ - قَالَ: «وَهَلْ سَمِعْتِ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «أَتَانِي جِبْرِيلُ [عَلَيْهِ السَّلَام] - فَقَالَ: مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا.. دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: وَإِنْ فَعَلَ كَذَا وَكَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ.

100- 2388. Абу Зарр розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан бирга эдим. Уҳудни кўрганларида: **«Шу мен учун тиллага айланса, ҳузуримда қарзга ажратадиган диноримдан ташқари бирор динор ҳам уч(кун)дан ортиқ қолишини истамайман»**, дедилар. Кейин: **«Албатта, (бу дунёда мол-дунёси) кўплар (охиратда савоби) камлардир, мол-дунёни бундай-бундай қилганлардан ташқари - Абу Шиҳоб (ровийлардан бири) олдига ва ўнг-чап томонларига ишора қилди - аммо улар жуда ҳам оз»**, дедилар. Сўнг: **«Жойингда тур»**, дедилар-да, бироз олдинга юрдилар. Қандайдир овоз эшитдим. Олдиларига бормоқчи бўлдим-у, кейин **«Ўзим олдинга келгунимча жойингда тур»** деган гапларини эслаб қолдим. У зот келгач: **«Эй Аллоҳнинг Расули, эшитганим...? [ёки мен эшитган овоз...?]**» дедим. **«Эшитдингми?»** дедилар. **«Ҳа»**, дедим. **«Олдимга Жаброил алайҳиссалом келиб: «Умматингиздан ким Аллоҳга ширк келтирмай вафот этса, жаннатга киради»**, деди», дедилар. Мен: **«Фалон-фалон ишларни қилса ҳам-а?»** дедим. У зот: **«Ҳа»**, дедилар».

Изоҳ: Бу ҳадисни Имом Бухорий раҳматуллоҳи алайҳ Аҳмад ибн Юнусдан, у Абу Шиҳобдан, у Аъмашдан, у Зайд ибн Ваҳбдан, у Ваҳбдан, у Абу Зарр Гифорийдан ривоят қилган. Санадаги Абу Шиҳоб Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «мол-дунёни бундай-бундай қилганлардан ташқари» деган гапларини устозларидан олган илми асосида изоҳлаб бермоқчи бўлиб, қўлларини олдинга, ўнг ва чап тарафларига узатган. Бу билан мол-дунёни хайру эҳсон қилиш, турли тарафларга инфоқ қилишга ишора қилган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI